

άχυρο

άχυρο κ. **άχερο, το**, ουσ. [<αρχ. άχυρον], το άχυρο. **1.** (για φαγώσιμα) που δεν έχει καθόλου καλή γεύση, που είναι πολύ άουστο: «το φαγητό που μας σέρβιρε δεν τρωγόταν, γιατί ήταν σαν άχυρο». **2.** (για μαλλιά) που έχουν το χρώμα του άχυρου, που είναι ξανθά και ίσια: «τα μαλλιά της ήταν σαν άχυρο κι έπεφτα ίσια πάνω στους λεπτούς της ώμους»·

- αλωνίζω τ' άχυρα ή αλωνίζω τ' άχυρο, προσπαθώ να ξεδιαλύνω σκοτεινή ή ύποπτη υπόθεση: «είναι δυο μήνες τώρα που κάθεται κι αλωνίζει τ' άχυρα, και να δεις που στο τέλος θα βρει τον ένοχο»·

- γυρεύω βελόνες στ' άχυρα ή ζητώ βελόνες στ' άχυρα ή ψάχνω βελόνες στ' άχυρα, βλ. λ. [βελόνα](#)·

- γυρεύω ψύλλο στ' άχερα ή γυρεύω ψύλλους στ' άχερα ή ζητώ ψύλλο στ' άχερο ή ζητώ ψύλλους στ' άχερα ή ψάχνω ψύλλο στ' άχερα, ή ψάχνω ψύλλους στ' άχερα, βλ. λ. [ψύλλος](#)·

- δεν μπορεί να μοιράσει δυο γαϊδουριών άχυρο ή δεν μπορεί να χωρίσει δυο γαϊδουριών άχυρο ή δεν ξέρει να μοιράσει δυο γαϊδουριών άχυρο ή δεν ξέρει να χωρίσει δυο γαϊδουριών άχυρο, βλ. λ. [γαϊδούρι](#)·

- δεν τρώω άχυρα ή δεν τρώω άχυρο ή δεν τρώμε άχυρα ή δεν τρώμε άχυρο, δεν είμαι αφελής, ευκολόπιστος, δεν είμαι ανόητος, κουτός, βλάκας: «προσπαθούσε μια ώρα να με πείσει να ρίξω λεφτά στη δουλειά, αλλά εγώ δεν τρώω άχυρα, γιατί κατάλαβα πως ήθελε να με βάλει στο χέρι». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Για συνών. βλ. φρ. δεν τρώω κουτόχορτο ή δεν τρώμε κουτόχορτο, λ. [κουτόχορτο](#)·

- έχει άχυρα στο κεφάλι του, είναι ανόητος, κουτός, βλάκας: «δεν μπορεί να πάρει μια σωστή απόφαση, γιατί έχει άχυρα στο κεφάλι του»·

- έχει άχυρα στο μυαλό του, βλ. συνηθέστ. έχει άχυρα στο κεφάλι του·

- τρώει άχυρα ή τρώει άχυρο, είναι αφελής, ευκολόπιστος, είναι ανόητος, κουτός, βλάκας: «όλοι τον ξεγελούν, γιατί τρώει άχυρα». Για συνών. βλ. φρ. τρώει κουτόχορτο, λ. [κουτόχορτο](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας